

Boston, 29 maart '09

Beste trouwe vrienden,

Net het congres van Amnesty International achter de rug. 500 mensen – vooral jong volk – dat zich gebeten weet door de strijd voor mensenrechten in Darfour, in Tibet, in Gaza,... Vreugdevolle strijders voor de afschaffing van de doodstraf en voor de vrijlating van mensen zonder papieren hier in Amerikaanse gevangenissen. Het doet deugd dat aan beide kanten van de oceaan mensen zich het lot aantrekken van gevangenen en slachtoffers. Geweld tegen vrouwen stond hier hoog op het agenda.

Vandaag wil ik u vooral meevoeren naar Congo en Bolivia. U die zich van de solidairste kant liet zien, maakte het mee mogelijk dat we in december II. de gevangenis in Beni konden inhuldigen. Een kort overzicht.

Nadat ik in 2005 een maandlang in de gevangenis van Butembo verbleef en vervolgens onder de indruk kwam van de hel in Beni, werd onze vzw Within-Without-Walls geboren. Want om 240.000 dollar in te zamelen voor de bouw van een nieuwe menswaardigere gevangenis, kan je maar beter een stel enthousiastelingen op de kar krijgen. En de waslijst initiatieven was sindsdien eindeloos: leerlingen van een middelbare school die paaseitjes verkochten t.v.v. de gevangenen in Congo, een lagere school organiseerde een sponsortocht, een kozijn liep de halve marathon van Brussel (met een getransplanteerd hart), een koppel vierde zijn zilveren huwelijksjubileum en vroeg i.p.v. cadeautjes een bijdrage voor de gevangenis in Beni, een ander koppel laat zich inspireren voor zijn gouden huwelijksjubileum, concerten bij de vleet (o.a. het filharmonisch orkest, een koor van advocaten), een ziekenhuis en een college houden hun vastenactie integraal voor Congolese gevangenen, jongeren in een Nederlandse gevangenis doen een duit in het zakje voor hun collega's in Afrika, families schaffen kerstcadeautjes af t.v.v. het gevangenisproject in Congo, een jongen stond zijn nieuwjaarsgeld af, etc. En dan was er enkele malen een 'wilde weldoener' wiens anonimiteit rechtevenredig was aan zijn generositeit. Dit alles maakte dat we in april 2007 de eerste steen legden voor de bouw van de nieuwe gevangenis in Noord-Kivu. Datzelfde jaar trokken we met een ploeg van 14 vrijwilligers naar ginder om een hart onder de riem te steken en een balk onder het gebinte. Anderhalf jaar later was het zover: samen met mijn vader, de directeur van de gevangenis van Mechelen, en Jacques de advocaat (en vriend des huize) waren we getuigen van de transfert van 350 gedetineerden naar een gevangenis met toiletten, matrassen en stromend water. Bij wijze van gunst en erkenning mocht ik de nacht voor de opening in het pand slapen. Surreëel want terwijl buiten 10 gardiens de wacht hielden, lag ik alleen in een dortoir voor meer dan 80 détinés.

Bij de hele operatie zijn we ontzettend dankbaar dat Rejusco de rangen kwam vervoegen. Rejusco is de plaatselijke vertegenwoordiging van de Belgische Technische Coöperatie die voor enkele jaren de kaart heeft getrokken van justitie in Noord-Kivu. Naast infrastructuur investeert de organisatie ook in vorming van gevangenispersoneel, aanpak van fraude, selectie van magistraten, etc.

Het spreekt voor zich dat de band met de Commission Justice et Paix en aldus met de gevangenis in Beni aanhoudt. We engageerden ons om niet alleen vanuit plichtsbesef maar ook vanuit vriendschap het hele project te blijven volgen.

Ondertussen hebben we hart en schouders gezet onder een volgend project: Bolivia. Nadat we drie jaar geleden met een ploeg van 10 vrijwilligers van de voormalige vzw Otra (die ondertussen geaffilieerd werd met onze vzw Within-Without-Walls) vijf gevangenissen bezochten in Bolivia, brachten we een stapeltje projecten mee voor de respectievelijke bajessen. De situatie van de jongeren in de Boliviaanse gevangenissen bleef op onze huid zitten. Ricardo, een italo-boliviano, had zich al langer het lot

aangetrokken van minderjarigen die onder volwassenen zitten opgesloten. Met zijn Italiaanse achterban bouwt hij al verschillende jaren aan het centrum voor jongeren in Viaccha, even buiten La Paz. Het concept is zo gigantisch en de budgetten navenant dat we met onze vzw Within-Without-Walls de bibliotheek en de serres voor onze rekening willen nemen. Een eerste initiatief om zaad in het bakje te krijgen, was een optreden van het strijtkoor Kontrarie uit Herent op 14 maart II. (eigenlijk een alternatief voor een verjaardagsfeestje van een aangetrouwde nicht die haar 50 ste op een alternatieve manier wilde vieren waarvoor dank). En de trein van initiatieven begint te bollen. Zeg nu nog dat solidariteit niet inspireert. Twee jongeren 'out of the blue' hebben laten weten dat ze op eigen houtje een wafelslag houden 'omdat het lot van leeftijdsgenoten achter tralies hen niet koudlaat'. Within-Without-Walls heeft zelf ook nog wat in petto. Maar dat vertellen we u later.

Naast de fondsenwerving om situaties voor mensen achter muren en grenzen te verbeteren, hebben we ook op het gebied van sensibilisering behoorlijk wat hens aan dek geroepen. De lezingen over de gevangenisavonturen blijven non stop doorgaan, nu weer eens in een uithoek van West-Vlaanderen, dan in een boarding school in Rhode Island. Vermeldenswaard is dat Hilde Van Geel, in de hoedanigheid van (nabestaande van) slachtoffer regelmatig mee de hort op ging/gaat. Voordrachten winnen hiermee aan nuance en volledigheid. Zo kregen we de kans om ons verhaal te brengen bij gedetineerden in een halfway house in Nederland, nl. een Exodushuis in 's Hertogenbosch. Samen waren we ook te gast in een high security prison in Denemarken. Daar willen we vooral het idee van leefgemeenschappen van onthouden. Zelfs de gemengde groepen (mannen en vrouwen) hebben er hun pluswaarde bewezen. Ofschoon de hoge muren het plaatje ook bepaalden, zijn de grote groene sportvelden niet te onderschatten. En we zullen het verhaal van de man die een ontmoeting had met zijn slachtoffer en haar zoontje niet licht vergeten!

Terwijl Agnes voetreflexologie en aandacht blijft geven aan de vrouwen in de Antwerpse gevangenis en ook met het verhaal van ter dood veroordeelden langs Vlaamse wegen trekt, volgde Hilde de stappen op bij het eindwerk van een jonge student in Brugge. Hij deed onvermoeid onderzoekwerk in de wereld van justitie en detentie, en bracht verschillende actoren bijeen op een debatavond. Meer info: zie Forum

Onze vzw Within-Without-Walls komt ook meer en meer op de kaart liggen van het gevangenislandschap als het op vorming of studiedagen aankomt. Regelmatig mogen we deelnemen aan debatten, zoals op de dag van Holistic Prison Ministry in Brussel.

Ingrid blijft gestaag en trouw administratie verzorgen voor onze vzw en is het beste visitekaartje voor de voordrachten als mensen of verenigingen er een willen boeken. Carine is helemaal thuis van de boekhoudkundige markt en zorgt ervoor dat we gespaard bleven van beurs- en andere perikelen. En er zijn de tientalle andere vrijwilligers die Within-Without-Walls draaiend houden. Mijn dank aan hen en alle voornoemden is mateloos.

Onze dank gaat ook uit naar Pax Christi op wiens zolder we steeds mogen vergaderen. Niet alleen omwille van de infrastructuur maar ook omwille van de synthonie met hen, zijn we een gelukkige vzw. En zie: zijn wij het eigenlijk die een pluim op hún hoed moeten steken, dan kregen wij van hen nog de titel 'Ambassadeur voor de Vrede'. Sinds december mogen we dat op onze officiële documenten zonder blikken of blozen gebruiken. Het doet meteen en permanent appel aan onze waarden van vrede en vrijheid en om ze zo getrouw mogelijk te beleven en uit te dragen.

Zum Schluss:

U merkte al dat de website in een compleet nieuw kleedje steekt. Die verdienste komt vooral Hilde toe en sinds kort ook Gisèle. De uren die in dit werk werden gestoken en nog worden gestoken zijn ontelbaar.

Monica zal weldra een stukje Engels op de website gooien.

Lieve mensen, zo zijn we weer een beetje bijgepraat. Ik trap een open deur in of ik val in herhaling als ik zeg dat de materie van gevangenen en slachtoffers de meest evidente en gemakkelijkste is. Maar het loont de moeite. Aan ieder die zijn of haar steentje bijdraagt: duizendmaal dank. Ook aan u die dit leest en daarbij zijn of haar solidair hart doet kloppen.

Een verfrissende lente, vol inspiratie en zon. Van binnen en van buiten.

Jan